10/10/2021

Βεροίας: “Οι Άγιοι της Εκκλησίας μας δεν είναι νεκροί αλλά ζώντες”

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Την Κυριακή 10 Οκτωβρίου το πρωί, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων λειτούργησε και κήρυξε τον θείο λόγο στον πανηγυρίζοντα Ιερό Ναό Υπαπαντής του Κυρίου Πατρίδας, με την ευκαιρία της επερχόμενης εορτής του Αγίου Φιλοθέου του Κοκκίνου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως.

Ο Σεβασμιώτατος στην ομιλία του ανέφερε μεταξύ άλλων:

«Καί ἰδών αὐτήν ὁ Κύριος εὐ-σπλαγχνίσθη ἐπ᾽ αὐτῇ καί εἶπεν αὐτῇ· μή κλαῖε».

Στήν εἴσοδο τῆς πόλεως Ναΐν ὁ Χριστός καί τό πλῆθος πού τόν ἀκολουθεῖ

συναντοῦν μία νεκρι-κή πομπή. Μία μητέρα συνοδεύει τόν νεκρό υἱό της στήν τελευταία του κατοικία, καί ὅλη ἡ πόλη συμ-παραστέκεται στή θλίψη καί στήν ὀδύνη της.

Ἡ ἐξέλιξη τῆς συναντήσεως εἶναι γνωστή. Ὁ Χριστός δέν μένει ἀσυ-γκίνητος στόν πόνο τῆς μητέρας, ἡ ὁποία δοκι-μάζει μετά τή στέρηση τοῦ συζύγου της καί τή στέρηση τοῦ μοναδικοῦ της παιδιοῦ.

«Καί ἰδών αὐτήν ὁ Κύριος εὐ-σπλαγ-χνίσθη ἐπ᾽ αὐτῇ καί εἶπεν αὐτῇ· μή κλαῖε», σημειώνει ὁ ἱερός εὐαγγελιστής. Αἰσθάνθηκε ὁ Χρι-στός τόν πό-νο της καί τήν προέ-τρεψε νά μήν κλαίει. Ἡ προτροπή του ὅμως δέν ἦταν ἕνας κενός λό-γος ἀπό αὐτούς πού λέμε συνήθως γιά νά παρηγορή-σου-με τούς συ-ναν-θρώπους μας, ὅταν δέν μπο-ροῦ-με νά κάνουμε κάτι ἄλλο. Γιά τόν Χριστό ἡ προτροπή αὐτή ἔχει περιεχόμενο καί οὐσία, γιατί δέν προτρέπει ἁπλῶς τή χήρα μητέρα νά μήν κλαίει, ἀλλά προ-χωρεῖ ἕνα βῆμα πιό πέρα καί ἀναι-ρεῖ τήν αἰ-τία τῆς θλίψεώς της, κα-ταρ-γεῖ τόν λόγο γιά τόν ὁποῖο ἡ πο-νεμένη μη-τέρα θρηνεῖ καί ὀδύρε-ται, ἀνασταί-νοντας τό παιδί της.

Θαῦμα μοναδικό εἶναι ἡ ἀνάστα-ση τοῦ νεκροῦ νέου τῆς Ναΐν. Θαῦ-μα τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ πού ξαναδίδει τή ζωή σέ ἕνα νέο παιδί πού τήν ἔχασε πρόωρα. Θαῦμα τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ γιά μία μητέρα πού ἀποκτᾶ καί πάλι τήν ἐλπίδα καί τό στήριγμά της. Θαῦμα τῆς ἀγά-πης τοῦ Χριστοῦ ὅμως καί πρός ὅλους τούς ἀνθρώ-πους εἶναι ἡ ἀνάσταση τοῦ νεκροῦ, γιατί δείχνει ὅτι ὁ Χριστός εἶναι ὁ κύριος τῆς ζωῆς, καί ὁ θάνατος δέν ὑπερ-βαίνει τή δύναμή του. Μπορεῖ ὁ θάνατος νά εἶναι συνέπεια τῆς ἁμαρτίας καί νά ἀποτελεῖ τό κοινό τέλος ὅλων τῶν ἀνθρώπων, ὅμως καί αὐτός ὑπόκειται στή δύναμη τοῦ Χριστοῦ. Ὁ Χριστός εἶναι αὐ-τός πού ὁρίζει τόν χρόνο καί τόν τρόπο μέ τόν ὁποῖο λειτουργεῖ στή ζωή μας. Ὁ Χριστός εἶναι αὐτός ὁ ὁποῖος μέ τό σημερινό θαῦμα τῆς ἀναστάσεως τοῦ νέου τῆς Ναΐν μᾶς διδάσκει ὅτι ὁ θάνατος μπορεῖ νά ἀποτελεῖ ἕνα γεγονός στή ζωή τοῦ ἀνθρώπου, ἀλλά δέν ἀποτελεῖ τήν ὁριστική κατάληξή της. Διότι ὁ Θεός δέν ἔπλασε τόν ἄνθρωπο γιά τόν θάνατο, ἀλλά γιά τή ζωή, τόν ἔπλασε γιά νά ζήσει αἰώνια κοντά του, ἐφόσον βεβαίως ἔχει ζήσει κα-τά τήν ἐπίγ-εια ζωή του σύμφω-να μέ τό θέλημα καί τίς ἐντολές του.

Τήν πραγματικότητα αὐτή ἐπιβε-βαι-ώνουν καί οἱ ἅγιοι τῆς Ἐκκλη-σίας μας πού τιμοῦμε καθημερινά, πού προσκυνοῦμε τά σεπτά καί χα-ρι-τόβρυτα λείψανά τους, πού ἀσπα--ζόμεθα τίς ἱερές τους εἰκόνες, πού βιώνουμε τά θαύματά τους, πού ἀκοῦμε τόν λόγο τους καί διδασκόμεθα ἀπό τή ζωή τους. Γιατί οἱ ἅγιοι τῆς Ἐκκλησίας μας δέν εἶναι νεκροί ἀλλά ζῶντες. Ζοῦν ἐν Χριστῷ, ζοῦν μέσα στήν Ἐκκλησία, ζοῦν ἀνάμεσα στούς πιστούς καί ἀκοῦν τίς προσευχές μας καί πρε-σβεύουν στόν Θεό γιά χάρη μας καί θαυματουργοῦν στή ζωή μας.

Καί ἕναν τέτοιο ἅγιο τῆς Ἐκκλη-σίας μας, ὁ ὁποῖος ἑορτάζει αὔριο, ἔχουμε καθιερώσει ὅμως ἀπό χρόνια νά τιμοῦμε ἐδῶ στήν ἐνορία σας, τιμοῦμε σήμερα. Τιμοῦμε τόν ἅγιο Φιλόθεο τόν Κόκκινο, πατρι-άρ-χη Κωνσταντινουπόλεως, τόν φί--λο καί συνέκδημο τοῦ ἄλλου με-γάλου ἁγίου, τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ, ἀρχιεπισκόπου Θεσ-σαλονίκης, τοῦ θαυματουργοῦ, τόν ὁποῖο τιμᾶ ἰδιαιτέρως ἡ τοπική μας Ἐκκλησία ὡς ἀσκητή στή Σκήτη τῆς Βεροίας.

Καί ὅπως ὁ ἅγιος Φιλό-θεος ὁ Κόκ-κινος τιμοῦσε τόν φίλο του καί συ-να-γωνιστή του στόν ἀγώνα ἐνα-ντί-ον τῶν κακοδοξιῶν τοῦ Βαρλα-άμ καί τοῦ Ἀκινδύνου, ἔτσι καί ἐμεῖς τιμοῦμε σήμερα τή μνήμη του καί ἀναθεωροῦμε, κατά τήν προ--τροπή τοῦ πρωτοκορυφαίου ἀπο-στόλου Παύλου, τοῦ ἱδρυτοῦ τῆς τοπικῆς μας Ἐκκλησίας, «τήν ἔκβασιν τῆς ἀναστροφῆς» του. Διό-τι αὐτό εἶναι τό νόημα τῆς τι-μῆς τῶν ἁγίων καί τοῦ ἑορτασμοῦ τῆς μνήμης τους. Εἶναι νά διδα-χθοῦμε ἀπό τή ζωή τους καί ἀπό τίς ἀρετές τους. Καί ὁ ἅγιος Φιλόθεος ὁ Κόκκινος μᾶς διδάσκει μέ τή βα-θειά πίστη καί ἀγάπη του στόν Χρι-στό πού τόν ὁδήγησε ὄχι μόνο νά τοῦ ἀφιε-ρώσει τή ζωή του, ἀλλά καί νά ἀγω-νισθεῖ ὑπέρ τῆς ἀλη-θεί-ας καί τῶν δικαίων τῆς Ἐκκλη-σίας. Μᾶς διδά-σκει μέ τήν πιστό-τη-τά του στήν Ἐκκλησία καί τή διδα-σκαλία της. Μᾶς διδάσκει μέ τήν ἐγκρά-τεια καί τήν ἀσκητικότητα μέ τήν ὁποία ἔζησε καί στό Ἅγιο Ὄρος καί ὡς πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως. Μᾶς διδάσκει μέ τόν σεβασμό καί τήν τιμή πού ἀπέδιδε στήν Ὑπεραγία Θεοτόκο καί στούς ἁγίους τῆς Ἐκκλη-σίας μας, γιά πολ-λούς ἀπό τούς ὁποί-ους συνέ--θεσε ὕμνους καί ἐγκώ-μια. Μᾶς διδάσκει ἀκόμη μέ τήν προ-σευ-χή του, ἡ ὁποία ἀποτελοῦσε γι᾽ αὐτόν διαρ-κές ἐντρύφημα καί πη-γή δυνάμεως καί χάριτος, καί ἰδιαίτερα ἡνοερά προσευχή, τήν ὁποία ἀσκοῦν οἱ μοναχοί καί ἰδιαίτερα οἱ Ἁγιορεῖτες.

Δέν ἔχει σημασία, ἄν ὁ ἅγιος Φι-λό--θεος ὁ Κόκκινος ἔζησε πρίν ἀπό 650 περίπου χρόνια. Συνε-χί-ζει νά ζεῖ καί νά μᾶς διδάσκει μέ τό παρά-δειγμά του, νά μᾶς διδάσκει μέσα ἀπό τά ἔργα του. Σέ μᾶς, λοιπόν, ἐπαφί-εται, ἐάν θέλουμε νά αἰσθα-νόμεθα τή ζῶσα παρουσία του στή ζωή μας καί στή ζωή τῆς Ἐκκλη-σίας μας, ἐάν θέλουμε πράγματι νά τόν τι-μοῦ-με, ὅπως ἁρμόζει στούς ἁγίους τῆς

Ἐκκλησίας μας, τούς ὁποίους ἐτί-μησε ὁ Θεός, νά μιμού-μεθα τή ζωή του. Γιατί ἔτσι θά ἀξιωθοῦμε καί ἐμεῖς μέ τή χάρη καί τή δύναμη τοῦ Χριστοῦ νά ὑπερ-βοῦμε τόν θάνατο καί νά ζήσουμε αἰωνίως στή χαρά τῆς βασιλείας του, ἐκεῖ ὅπου ζεῖ καί εὐφραίνεται καί ὁ ἅγιος Φιλόθεος ὁ Κόκκινος καί ὅλοι οἱ ἅγιοι τῆς Ἐκκλησίας μας καί οἱ σήμερα ἑορταζόμενοι ἀλλά καί ὅλοι ὅσους τιμᾶ ἡ ἐνορία σας, πρε-σβεύοντας καί γιά τήν ἐνορία σας καί γιά τόν καθένα σας προσω-πικά.

© GerBekes IMBNK

© GerBekes IMBNK

© GerBekes IMBNK

© GerBekes IMBNK

© GerBekes IMBNK

© GerBekes IMBNK

© GerBekes IMBNK

Δείτε εδώ περισσότερες φωτογραφίες